

สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ดาระณี สุรินทรเสรี^{1/} อารีรัตน์ สมานคุณณี^{2/} พิษขานันท์ สนธิธรรม³

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

²อาจารย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

³อาจารย์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อีเมล : areerat_saman@hotmail.com

รับต้นฉบับ 30 ตุลาคม 2563; ปรับแก้ไข 24 พฤศจิกายน 2563; รับผิดชอบ 2 ธันวาคม 2563

บทคัดย่อ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises:SMEs) เป็นกลุ่มธุรกิจที่มีจำนวนมากในประเทศไทยซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย เป็นกิจการที่สร้างมูลค่าแก่ระบบเศรษฐกิจ ทั้งในแง่ของการสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างรายได้ ในบทบาทที่หลากหลายเป็นทั้งผู้ผลิต ผู้จำหน่ายสินค้า และผู้ให้บริการ รูปแบบการจัดตั้งกิจการสามารถจัดตั้งในรูปแบบของบุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือวิสาหกิจชุมชนก็ได้ ณ สิ้นปี 2562 พบว่า จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วประเทศ มีจำนวนทั้งสิ้น 3.1 ล้านราย คิดเป็นร้อยละ 99.53 ของจำนวนวิสาหกิจทั่วประเทศ เกิดการจ้างงาน 12.06 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 69.48 ของการจ้างงานรวมทั่วประเทศ สร้างมูลค่าถึง 5.96 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.3 ของ GDP รวมทั้งประเทศ ภาครัฐจึงได้มีการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการประกอบกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหลายแนวทาง การให้สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากร เป็นแนวทางหนึ่งที่ภาครัฐนำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันได้ บทความนี้นำเสนอสิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นส่วนสนับสนุนที่สำคัญต่อการประกอบกิจการในรูปแบบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย

คำสำคัญ

สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากร วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

Taxation Rights and Benefits for Small and Medium Enterprises

Daranee Surintaraseree¹/ Areerat Samandusanee² /Pischanunt Sonthithum³

¹Assistant Professor, Surindra Rajabhat University

²Lecturer, Surindra Rajabhat University

³Lecturer, Surindra Rajabhat University

E-mail :areerat_saman@hotmail.com

Received 30 October 2020; Accepted 24 November 2020; Published 2 December 2020

Abstract

Small and medium enterprises are considered a very large section of business in Thailand and very important for economic and social systems. These enterprises contribute value in economic system regarding job creation, value-added, and income generation by being manufacturers, distributors, and service providers including types of business structures combining ordinary persons, juristic persons, or community enterprises. The end of 2019 Thailand's total number of small and medium enterprises was 3.1 million enterprises. It accounted for 99.53 percent of all enterprises across the country. 12.06 million employees were employed by small and medium enterprises, which accounted for 69.48 percent of total employment. The GDP of small and medium enterprises was worth 5.96 trillion baht, accounting for 35.3 % of national GDP. Thus, the state has formulated policies aimed to promote small and medium enterprises in forms of giving rights and benefits concerning taxation to stimulate competitiveness of these businesses. This article presents rights and benefits of taxation for small and medium enterprises according to Revenue Code Act as supporting tools for managing small and medium enterprises in Thailand.

Keywords

Taxation Rights and Benefits, Small and Medium Enterprises

บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises:SMEs) เป็นกลุ่มธุรกิจที่มีความหลากหลายอย่างมาก ทั้งในด้านขนาด ระดับการเติบโตของธุรกิจรูปแบบการจัดตั้งกิจการ ตลอดจนด้านระดับความรู้ของเจ้าของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีทั้งการประกอบธุรกิจขายสินค้า ผลิตสินค้า หรือให้บริการ ที่ประกอบการในรูปแบบบุคคลธรรมดาที่มีขนาดเล็กแบบร้านค้าเจ้าของคนเดียว คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัดข้อดีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือ ผู้ประกอบการมีอิสระในการดำเนินธุรกิจเพราะเป็นเจ้าของกิจการเองมีความคล่องตัวในการทำงาน เนื่องจากผู้ประกอบการสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง การลงทุนไม่สูงมีความยืดหยุ่นสูง การแก้ไขปัญหาสามารถทำได้รวดเร็ว รวมทั้งภาครัฐมีนโยบายให้การส่งเสริมและสนับสนุน ส่วนข้อเสีย คือ การหาแหล่งเงินทุนจะยาก เพราะสถาบันการเงินไม่ให้ความเชื่อมั่นเหมือนธุรกิจขนาดใหญ่ ผู้ประกอบการมีความรู้ ทักษะ และความชำนาญไม่ครอบคลุมทุกด้าน เช่น ขาดความรู้ด้านการตลาด ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นต้น

จากข้อมูล ณ สิ้นปี 2562 พบว่า ประเทศไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 3,105,096 รายซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.53 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งประเทศ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563, น. 1) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ช่วยสร้างงาน สร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างรายได้ จากการรายงานจำนวนและการจ้างงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปี 2562 พบว่าในปี 2562 มีการจ้างงานในกิจการทุกขนาดรวมทั้งสิ้น 17,357,056 คน โดยเป็นการจ้างงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 12,060,369 คน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.48 ของการจ้างงานรวมทั้งหมด (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563, น. 34) และจากการรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในปี 2562 มีมูลค่า 16,879,027 ล้านบาท ซึ่งเป็น GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 5,963,156 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.3 ต่อ GDP รวมทั้งประเทศ โดยตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา สัดส่วนของ GDP ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงในตารางที่ 1(สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563, น. 5)

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

ตารางที่ 1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี 2558 – 2562 จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ

	2558	2559	2560	2561	2562
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ (ล้านบาท)					
ประเทศ	13,743,463	14,592,595	15,486,551	16,365,572	16,879,027
วิสาหกิจขนาดใหญ่	8,533,362	8,923,974	9,306,929	9,750,776	9,922,420
วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม	4,366,685	4,786,716	5,262,536	5,657,965	5,963,156
วิสาหกิจอื่น ๆ	843,416	881,905	917,086	956,831	993,451
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จำแนกตามขนาดวิสาหกิจ (ร้อยละ)					
ประเทศ	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
วิสาหกิจขนาดใหญ่	62.1	61.2	60.1	59.6	58.8
วิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม	31.8	32.8	34.0	34.6	35.3
วิสาหกิจอื่น ๆ	6.1	6.0	5.9	5.8	5.9

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563, น. 5

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลการจดทะเบียน พบว่า ไตรมาสที่ 2/2563 มีธุรกิจที่ดำเนินกิจการอยู่ทั่วประเทศจำนวน 765,775 ราย จำแนกตามรูปแบบการจดทะเบียนธุรกิจ เป็นรูปแบบบริษัทจำกัด 577,822 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัดและห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน จำนวน 186,682 ราย และบริษัทมหาชนจำกัด 1,271 ราย ดังแสดงในตารางที่ 2 และหากจำแนกตามช่วงทุนจดทะเบียน พบว่า ทุนจดทะเบียนไม่เกิน 1 ล้านบาท มีจำนวน 452,511 ราย ทุนจดทะเบียนมากกว่า 1 ล้านแต่ไม่เกิน 5 ล้านบาท มีจำนวน 225,544 ราย ทุนจดทะเบียนมากกว่า 5 ล้านแต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท มีจำนวน 71,858 ราย และทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท มีจำนวน 15,862 ราย ดังแสดงในตารางที่ 3 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563, น. 15)

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

ภาคการเกษตร 49,193 ราย

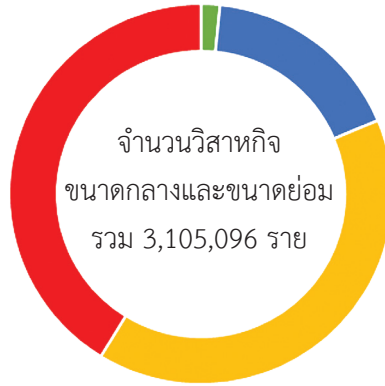
ร้อยละ 1.58

ภาคการผลิต, 530,698 ราย

ร้อยละ 17.09

ภาคการค้า, 1,280,741 ราย

ร้อยละ 41.25

ภาคการบริการ 1,244,464 ราย

ร้อยละ 40.08

ภาพที่ 1 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามกลุ่มธุรกิจ ปี พ.ศ.2562

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563, น. 6

วิสาหกิจชุมชน 85,436 ราย

ร้อยละ 2.75

นิติบุคคล 733,334 ราย

ร้อยละ 23.62

ส่วนบุคคลและอื่น ๆ

2,286,326 ราย

ร้อยละ 73.63

ภาพที่ 2 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตามการจัดตั้งธุรกิจ ปี พ.ศ.2562

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563, น. 6

จากการประมวลผลข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ปี 2562 จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วประเทศ 3,105,096 ราย แบ่งเป็นวิสาหกิจขนาดย่อม จำนวน 3,060,806 ราย และวิสาหกิจขนาดกลางจำนวน 44,290 ราย โดยในส่วนของวิสาหกิจขนาดย่อมได้รวมกลุ่มวิสาหกิจรายย่อยเข้าไว้ด้วยตามนิยามใหม่ ซึ่งมีจำนวนถึง 2,645,084 ราย

และนับเป็นวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 84.79 ของจำนวนผู้ประกอบการรวมทั้งประเทศ ทำให้มีการจ้างงานได้ถึง 12,060,369 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.48 ของการจ้างงานรวมทั้งประเทศ และสร้างมูลค่าเพิ่มได้ถึง 5,963,156 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 35.3 ของ GDP ของประเทศและพบว่า ในไตรมาสที่ 1/2563 และ 2/2563 มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจใหม่กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพิ่มขึ้น

ภาวะภาษีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามประมวลรัษฎากร

การเสียเงินได้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะขึ้นอยู่กับรูปแบบการประกอบกิจการ ตามประมวลรัษฎากร ได้แบ่งรูปแบบการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แสดงได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 รูปแบบและลักษณะการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลำดับที่	รูปแบบ	ลักษณะ
1	บุคคลธรรมดา	บุคคลทั่วไปที่มีชีวิตอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (มาตรา 15)
2	คณะบุคคลที่มีโช นิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (มาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)
3	ห้างหุ้นส่วน สามัญที่มีโช นิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงเข้ากันเพื่อการทำกิจการร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์แบ่งปันกำไรที่ได้จากกิจการที่ทำ (มาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร)
4	ห้างหุ้นส่วนสามัญ ที่จดทะเบียน นิติบุคคล	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันโดยหุ้นส่วนทุกคนไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
5	ห้างหุ้นส่วนจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการร่วมกันหุ้นส่วนมีทั้งที่จำกัดความรับผิดและไม่จำกัดความรับผิดและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
6	บริษัทจำกัด	บุคคลตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ถือหุ้นรับผิดในหน้าที่ต่าง ๆ ไม่เกินจำนวนเงินที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนลงทุนและต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตารางที่ 6 (ต่อ) รูปแบบและลักษณะการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ลำดับที่	รูปแบบ	ลักษณะ
7	วิสาหกิจชุมชน	กิจการของชุมชนที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้าการให้บริการ หรือการอื่นที่ดำเนินการโดยคณะบุคคลที่มีความผูกพันมีวิถีชีวิตร่วมกันและรวมตัวประกอบกิจการดังกล่าวเพื่อสร้างรายได้และเพื่อการพึ่งพาตนเองของครอบครัว ชุมชนและระหว่างชุมชน โดยมีการยื่นขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชนชุมชน 2548 กับกรมส่งเสริมการเกษตร

ที่มา: กรมสรรพากร, 2561

ภาระภาษีของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามประมวลรัษฎากร เกี่ยวข้องกับประเภทภาษีต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ตามประมวลรัษฎากร ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ บุคคลธรรมดา ผู้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง และคณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชตินิติบุคคล ดังนั้น กรณีผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางขนาดย่อมที่เป็นบุคคลธรรมดาจึงมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยเงินได้จากการให้บริการ การผลิต การค้าปลีก หรือการค้าส่ง ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 48(1) แห่งประมวลรัษฎากร จะนำเงินได้พึงประเมินที่ได้จากการประกอบกิจการไปหักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งสามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาตามอัตราที่กฎหมายกำหนด หรือจะขอหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรก็ได้ และหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ ตามมาตรา 47 แห่งประมวลรัษฎากร จากนั้นจะต้องนำเงินได้สุทธิไปคำนวณภาษีเงินได้ในอัตราก้าวหน้า (Progressive Rate) โดยมีตั้งแต่ร้อยละ 5 จนถึง ร้อยละ 35 ตามเงินได้สุทธิแต่ละชั้น

เมื่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้คำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 48(1) ตามวิธีที่ 1 ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะต้องคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 48(2) หรือวิธีที่ 2 โดยนำเงินได้พึงประเมินที่ได้รับจากการประกอบกิจการมาคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 0.5 ของเงินได้พึงประเมินก่อนหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน และนำจำนวนภาษีที่คำนวณทั้ง 2 วิธีมาเปรียบเทียบกัน วิธีใดมีจำนวนภาษีสูงกว่า ให้ถือว่าเป็นจำนวนภาษีที่ต้องชำระสำหรับปีภาษีนั้น

2. ภาษีเงินได้นิติบุคคล

สำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

นิติบุคคล จะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิตามเกณฑ์สิทธิ์ โดยคำนวณกำไรสุทธิจากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากการกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยค่าใช้จ่าย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประมวลรัษฎากร ตามมาตรา 65 ตริ และ 65 ทวิเมื่อคำนวณหากำไรสุทธิได้แล้วจะนำมาคูณกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ปัจจุบันอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล อัตราทั่วไปจะคำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ

3. ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่เก็บจากผู้ขายสินค้าในประเทศ การให้บริการในประเทศ และการนำเข้าสินค้า ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพเป็นปกติธุระ ไม่ว่าจะประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช้นิติบุคคล หรือนิติบุคคลใด ๆ หากมีรายรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี มีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยคำนวณภาษีมูลค่าที่ตรงชำระจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษีตั้งนั้น ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการให้บริการ การผลิต การค้าปลีกหรือการค้าส่ง ที่อยู่บังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงมีหน้าที่ที่จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

4. ภาษีธุรกิจเฉพาะ

ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นภาษีตามประมวลรัษฎากรประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากการประกอบกิจการเฉพาะอย่างแทนภาษีการค้าที่ถูกยกเลิก ภาษีธุรกิจเฉพาะเริ่มใช้บังคับใน พ.ศ. 2535 พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

5. อากรแสดมปี

อากรแสดมปีเป็นภาษีตามประมวลรัษฎากรประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากการกระทำตราสาร 28 ลักษณะ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราอากรแสดมปี

สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เพื่อเป็นการจูงใจให้เกิดการลงทุนประกอบกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งจะเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้มีจำนวนเพิ่มขึ้น ภาครัฐจึงมีมาตรการทางภาษีเพื่อการบรรเทาภาระภาษีและเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศการให้สิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีดังนี้

1. การยกเว้นและลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน

30 ล้านบาท ต่อเนื่องกันตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2555 เป็นต้นมาจะได้รับยกเว้นและลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 530) พ.ศ. 2554 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 583) พ.ศ. 2558 และพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 603) พ.ศ. 2559 ดังนี้

กำไรสุทธิ	อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล (ร้อยละ)
ไม่เกิน 300,000 บาท	ยกเว้น
เกิน 300,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท	15
เกิน 3,000,000 บาท ขึ้นไป	20

2. การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินในอัตราเร่ง

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) ไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงาน ไม่เกิน 200 คน ได้รับสิทธิประโยชน์ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินในอัตราเร่งสำหรับทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินในอัตราเร่ง

ประเภททรัพย์สิน	การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา
คอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์และโปรแกรมคอมพิวเตอร์	<ol style="list-style-type: none"> หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน มูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ทอยยหักภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี
อาคารโรงงาน	<ol style="list-style-type: none"> หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน มูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ทอยยหักภายใน 20 รอบระยะเวลาบัญชี
เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักร	<ol style="list-style-type: none"> หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน มูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ทอยยหักภายใน 5 รอบระยะเวลาบัญชี

ที่มา: พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 395) พ.ศ. 2545

3. มาตรการส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ ในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะกิจ

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 627) พ.ศ. 2560 และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 284) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเฉพาะกิจสำหรับกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้บัญญัติให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ (New Start-up) ที่มีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ซึ่งได้แก่ ท้องที่จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลาที่จัดทะเบียนจัดตั้ง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2558 – 31 ธันวาคม 2563 มีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 5 ล้านบาทและมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 30 ล้านบาทมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจของกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายหรือรายได้เกี่ยวเนื่องกับการประกอบกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของรายได้ทั้งหมดในรอบระยะเวลาบัญชี และยื่นคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ (New Start-up) ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2564 จะได้รับสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิเป็นระยะเวลา 5 รอบระยะเวลาบัญชี

4. มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 626) พ.ศ. 2560 และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 283) ได้บัญญัติให้สิทธิและประโยชน์ในการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ สำหรับเงินได้เท่ากับรายจ่ายที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุนหรือการต่อเติมเปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ดีขึ้น ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ประกอบกิจการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ แต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา 65 ตรี (5) แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อยของรายจ่าย (หักได้ 2 เท่า) ตามจำนวนที่จ่ายจริง โดยรายจ่ายที่ได้จ่ายไป ต้องจ่ายไปตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด ทรัพย์สินต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อนต้องอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ เว้นแต่ยานพาหนะที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการขนส่งหรือการเดินทางเข้าหรือออกจากเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ จะไม่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจตลอดระยะเวลาที่ได้เป็นทรัพย์สินที่นำมาหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาได้ตามมาตรา 65 ทวิ (2) แห่งประมวลรัษฎากร โดยทรัพย์สินนั้นต้องได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตามประสงค์ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เว้นแต่ทรัพย์สินเฉพาะเครื่องจักรและอาคารถาวรที่อาจได้มาหรืออยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตามประสงค์ภายหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ก็ได้โดยต้องไม่เป็นทรัพย์สิน

ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นตามพระราชกฤษฎีกาฉบับอื่นในประมวลรัษฎากร และไม่เป็นทรัพย์สินที่นำไปใช้ในกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน โดยการหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินแต่ละประเภทให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

5. มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 692) พ.ศ. 2563 และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 285) ได้ออกมาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือที่เรียกว่า มาตรการที่ช่วยน้อง เป็นมาตรการภาษีที่ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินเกินกว่า 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานเกินกว่า 200 คน (พี่) จำนวน 2 เท่าของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเพื่อส่งเสริมการค้าเงินกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน (น้อง) ทั้งนี้สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2562 แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม 2563

โดยรายจ่ายเพื่อส่งเสริมการค้าเงินกิจการข้างต้น ต้องเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับค่าธรรมเนียมค่าประกันสินเชื่อให้แก่บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาทและมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คนมีหน้าที่ต้องจ่าย หรือเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการส่งเสริมการค้าเงินกิจการที่สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยได้ให้การรับรอง สำหรับรายการดังต่อไปนี้คือการจัดให้มีการถ่ายทอดความรู้ด้านการบริหาร การตลาด การบัญชี หรือการอื่นที่เกี่ยวข้องการจัดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการจัดให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุนการผลิต หรือการเพิ่มกำไรการจัดให้มีการส่งเสริมการตลาดทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลข้างต้นต้องไม่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา

6. มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการค้าเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 640) พ.ศ. 2560 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละหนึ่งร้อย (จำนวน 2 เท่า) ของรายจ่ายที่ได้จ่ายเป็นค่าธรรมเนียมจากการรับชำระเงินด้วยบัตรเดบิตผ่านอุปกรณ์รับชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Capture : EDC) ที่ได้จ่ายตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2564 ให้แก่

1) บุคคลธรรมดา ซึ่งมีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (5) (6) (7) หรือ (8) แห่งประมวลรัษฎากรรวมกันไม่เกิน 30 ล้านบาทในปีภาษีที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้

2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาทในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ และมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการไม่เกิน 30 ล้านบาท ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ การยกเว้นภาษีเงินได้ข้างต้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด 7.มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 437) พ.ศ. 2548 และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 148) ได้บัญญัติให้ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

1) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อย (จำนวน 2 เท่า) ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเข้ารับการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

2) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อย (จำนวน 2 เท่า) ของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

นอกจากสิทธิและประโยชน์ทางด้านภาษีอากรของกรมสรรพากรแล้ว ยังมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ BOI ได้มีการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขเพื่อส่งเสริมการลงทุนของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยมีการปรับปรุงมาตรการส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพสามารถเข้าถึงการใช้สิทธิประโยชน์ของ BOI ได้ง่ายขึ้น โดยกำหนดคำจำกัดความของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับคำจำกัดความของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีการปรับปรุงใหม่ในปี 2563 คือ เป็นกิจการที่ต้องถือหุ้นโดยบุคคลธรรมดาสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 และจะต้องมีรายได้ของกิจการทั้งที่ได้รับการส่งเสริมและไม่ได้รับการส่งเสริมไม่เกิน 500 ล้านบาทต่อปี ใน 3 ปีแรกเป็นต้น ทั้งนี้ จะต้องยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนวันที่ 2 มีนาคม 2563 - วันที่ 31 ธันวาคม 2564

สรุป

จากภาพรวมภาวะภาษีที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีสถานะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร จะได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมการประกอบกิจการด้านอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลโดยเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทั่วไป และยังได้รับสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งรวมทั้งได้รับ

สิทธิหักค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น เป็นผลให้สามารถบันทึกรายจ่ายได้มากกว่าผู้ประกอบการรายใหญ่ทั่วไป ทั้งนี้ การให้สิทธิและประโยชน์ดังกล่าวเป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่ภาครัฐช่วยให้ผู้ประกอบการกิจการขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ต่อไปในอนาคตนอกจากนี้ ยังพบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีฐานะเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล จะได้รับสิทธิและประโยชน์ในทางภาษีอากรมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในรูปแบบบุคคลธรรมดา ซึ่งได้รับมาตรการทางภาษีที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนน้อยกว่า ดังนั้น ในการวางแผนการจัดตั้งธุรกิจ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องพิจารณาว่าควรจัดตั้งในรูปแบบใด รวมทั้งต้องศึกษาข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างถ่องแท้โดยเฉพาะกฎหมายภาษีอากร ทั้งนี้ เพื่อให้การประกอบกิจการเติบโตเป็นไปตามเป้าหมาย และช่วยทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้สิทธิและประโยชน์ทางภาษีมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- กฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวรของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2545. (2545, 20 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 119 ตอนที่ 93 ก. หน้า 17.
- กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2562. (2563, 7 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 137 ตอนที่ 1 ก. หน้า 1-3.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2563). *ข้อมูลการจดทะเบียนธุรกิจไตรมาสที่ 1/2563 (ม.ค.-มี.ค.)*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2563. จาก https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2563/H26/H26_2020T1.pdf.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2563). *ข้อมูลการจดทะเบียนธุรกิจไตรมาสที่ 2/2563 (เม.ย.-มิ.ย.)*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2563. จาก https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2563/H26/H26_2020T2.pdf.
- ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 148) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น. (2548, 29 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 122 ตอนที่ 125 ง. หน้า 63-64.
- ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 283) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเพื่อการลงทุนหรือการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออกหรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับกิจการที่ประกอบกิจการในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจแต่ไม่ใช่เป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิม ตามมาตรา 65 ตรี (5) แห่งประมวลรัษฎากร. (2560, 23 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 134 ตอนที่ 15 ง. หน้า 165-168.

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563

- ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 284) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเขตพัฒนาพิเศษ เฉพาะกิจสำหรับกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย. 2560, 16 มีนาคมม).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 134 ตอนที่ 21 ง. หน้า 97-98.
- ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 285)เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้เป็น จำนวนสองเท่าของรายจ่ายเท่าที่ได้จ่ายไปเพื่อส่งเสริมการค้าเนินกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น. (2560, 20 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 134 ตอนที่ 29 ง. หน้า 147-150.
- ประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 317)เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การยกเว้นภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์รับชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์. (2561, 26 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 135 ตอนที่ 31 ง. หน้า 188-189.
ประมวลรัษฎากร.
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 530) พ.ศ. 2554. (2554, 21 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 128 ตอนที่ 93 ก.
- พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 437) พ.ศ.2548. (2548,18 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 122 ตอนที่ 97 ก.
- พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 530) พ.ศ. 2554. (2554, 21 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 128 ตอนที่ 93 ก. หน้า 5-9.
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 583) พ.ศ. 2558. (2558, 26 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 132 ตอนที่ 21 ก. หน้า 42-44.
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 603) พ.ศ. 2559. (2559, 21 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 133 ตอนที่ 33 ก. หน้า 42-44.
- พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 626) พ.ศ.2560. (2560, 6 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 134 ตอนที่ 2 ก. หน้า 13-16.
- พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 627) พ.ศ.2560. (2560, 15 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 134 ตอนที่ 5 ก. หน้า 15-18.
- พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 640) พ.ศ.2560. (2560, 10 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 134 ตอนที่ 52 ก. หน้า 1-4.

- พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 692) พ.ศ. 2563. (2563, 7 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 137 ตอนที่ 22 ก. หน้า 5-8.
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ 693) พ.ศ. 2563. (2563, 22 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 137 ตอนที่ 45 ก. หน้า 1-4.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2543. (2543, 17 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 117 ตอนที่ 9 ก.
- พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561. (2561, 19 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 135 ตอนที่ 27 ก. หน้า 24-28.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2563). *รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2563*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2563. จาก <https://sme.go.th/th/download.php?modulekey=215>.
- กรมสรรพากร. (2561). *ลักษณะของ SMEs*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2563. จาก <https://www.rd.go.th/publish/38056.0.html>.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2563). *ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2563. จาก https://sme.go.th/upload/mod_download/download-20200821150016.pdf.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2563). *จำนวนและการจ้างงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2562*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2563. จาก https://sme.go.th/upload/mod_download/download-20200825165227.pdf.